

телството, или прости пътници или и мусулмански злодѣйци, и да имъ поднесе роскошни гостби. Момитѣ сѫ дѣлъжни да имъ штатъ; всичките членове на челядъта трѣбва да се намиратъ въ едно състояние на страхъ, треперане и да стоятъ прави. Това сѫ всекидневни фактове презъ всякий животъ.

Злоупотрѣблениета, които се извършватъ въ събиранietо на налозитѣ, десятъцитѣ и въ расхврълянието на новитѣ и безаконни данъци сѫ една втора причина на злочестието на селянитѣ. Казанитѣ злоупотрѣбления и разни други, които много дѣлго би било да се изброяватъ, сѫ се посочвали отъ време на време на мѣстнитѣ власти дори и на централното управление, безъ слѣдствие, освѣнъ дѣто оплаквающитѣ станахъ жъртви на лъжливи обвинения и много често се убихъ, това което тури край на тѣхнитѣ гонения. Слѣдъ всяко оплакване, злочинствата се удвоявахъ и злодѣйцитѣ оправдани отъ властите, опронастявахъ цѣли домочадия. По тая причина, селянитѣ оставатъ нѣми и несмѣятъ вече да се оплакватъ. Махмудъ Недимъ Паша, презъ своето везирануване, унищожи поляцитѣ; той заповѣда щото никой Турчинъ да не бѫде полякъ въ едно християнско село, дори и ако селянитѣ го искатъ; защото знаеше, че тия искания ставахъ силомъ. Нѣ слѣдъ паданието му, мѣстнитѣ власти пратихъ безъ забава поляци въ всичките села: тия послѣднитѣ сѫ по-лоши отъ по-прѣжнитѣ.

